

College van Beroep voor de Examens

Nr: AC 2306 11765

Het College van Beroep voor de Examens,

mr. dr. N.J.A.P.B. Niessen, voorzitter, E.A. Duyster-Went, RA en mw. S. Boll, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED], hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 2 mei 2023, tegen het besluit van 2 mei 2023, nader aangevuld op 5 juni 2023, van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, hierna te noemen “verweerster”, waarbij aan appellante is meegedeeld dat haar verzoek tot herziening van het besluit gedateerd 21 september 2022, waarin de verlenging van de geldigheidsduur van haar behaalde studiepunten is afgewezen, wordt afgewezen.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 2 mei 2023, nader aangevuld op 5 juni 2023, is door verweerster aan appellante meegedeeld dat haar verzoek tot het herzien van het besluit van 21 september 2022, waarin de verlenging van de geldigheidsduur van haar behaalde studiepunten is afgewezen, wordt afgewezen. Tegen dit besluit is het beroep van 2 mei 2023 gericht. Bij schrijven van 13 juni 2023 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit heeft echter niet geleid tot een oplossing van het geschil nu appellante tot driemaal toe de uitnodiging heeft afgewezen. Bij schrijven van 10 juli 2023 heeft verweerster een verweer ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 5 oktober 2023, alwaar appellante is verschenen. Namens verweerster is verschenen [REDACTED]

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante verzoekt het besluit van 21 september 2022, waarbij verweerster het herhaald verzoek van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van haar studieresultaten heeft afgewezen, te herzien. Appellante voert hiervoor de volgende argumenten aan. Zij stelt dat, op basis van het hoorverslag van het CBE d.d. 16 juli 2015, het tentamen grondrechten dat zij aan de OU heeft afgelegd niet op 17 april 2013 is vervallen maar op 18 september 2013. Ter onderbouwing hiervan stelt appellante dat het hoorverslag aangeeft dat het tentamencijfer voor het vak *Grondrechten* is vastgesteld op 18 september 2003. Nu de geldigheidsduur van vakken op 10 jaar is vastgesteld, kan het cijfer volgens haar niet op 17 april 2013 zijn vervallen. Tevens acht appellante in haar geval de hardheidsclausule van toepassing om de geldigheidsduur van al haar studiepunten te verlengen op grond van haar persoonlijke omstandigheden. Appellante heeft een recente medische verklaring van de waarnemend huisarts en een overzicht van medicatie toegevoegd. Appellante heeft voorts ter onderbouwing van haar verzoek besluiten van verweerster en CBE, correspondentie en cijferlijsten toegevoegd. In dit kader verzoekt appellante voorts om haar, op grond van reeds behaalde vakken aan de OU en de UvA, vrijstelling te verlenen voor de vooropleidingseisen van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Tot slot vermeldt appellante dat zij op 2 maart 2012 het mastervak masterscriptie heeft behaald, welke nog niet is geregistreerd op haar cijferlijst.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante staat sinds 2007 aan de UvA ingeschreven voor de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid, hiervoor, vanaf 2003, stond zij aan de UvA ingeschreven voor het doctoraal Nederlands Recht. Op 11 september 2003 behaalde appellante het propedeutisch examen Nederlands recht aan de OU. Op de

cijferlijst van de OU staan de vakken die appellante in de jaren 1999-2003 heeft gehaald. Verweester stelt dat bij haar niets bekend is over een behaalde masterscriptie. Nu appellante haar bachelor Rechtsgeleerdheid nog niet heeft behaald, is het ook niet mogelijk om een masterscriptie te schrijven. Appellante heeft in 2015 haar laatste vak aan de UvA afgerond en is sindsdien een inactieve student.

Ruim 10 jaar richt appellante verzoeken aan verweester die met name zien op een verlenging van de geldigheidsduur van haar studieresultaten. Bij brief van 21 september 2022 heeft verweester een dergelijk verzoek wederom afgewezen, omdat er geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden, aangezien de door appellante aangegeven persoonlijke en medische omstandigheden destijds al in de besluitvorming zijn betrokken en geen reden zijn geweest voor verlenging van vervallen studieresultaten. In de brief van 21 september 2022 heeft de examencommissie ook laten weten dat zij op alle volgende verzoeken inzake dit onderwerp niet meer zal reageren. Appellante heeft zich door deze mededeling niet laten weerhouden, met uiteindelijk toch weer een afwijzing van verweester tot gevolg, zijnde het bestreden besluit, en het onderhavige beroep.

Ook de thans door appellante aangevoerde persoonlijke en medische omstandigheden zijn geen nieuwe feiten en omstandigheden. Ze zijn reeds betrokken in eerdere besluitvorming en waren destijds geen reden om de studieresultaten van appellante te verlengen. Het CBE heeft inmiddels meerdere malen uitspraak gedaan ten aanzien van deze besluiten en de beroepen ongegrond verklaard. Appellante heeft in onderhavig verzoek een drietal feiten en omstandigheden aangedragen: een medische verklaring van de waarnemend huisarts van 17 september 2021, een medicatieoverzicht van 25 maart 2022 met datum laatste verstrekking 10 februari 2022 en een verweerschrift van het CBE in verband met een eerdere procedure van 2 december 2012. Deze feiten en omstandigheden zijn, zoals blijkt uit de uitspraken in eerdere procedures, reeds in voldoende mate meegewogen in eerdere besluitvorming. De medische verklaring is weliswaar een nieuw document maar de summier inhoud is nagenoeg gelijklopend aan eerdere verklaringen en ziet op een traumatische gebeurtenis in 2013. Deze persoonlijke omstandigheden zijn reeds zorgvuldig meegewogen in besluiten van d.d. 28 januari 2015, 2 juni 2015 en 29 augustus 2019. Ook het CBE heeft bij besluit van 26 februari 2014 geoordeeld dat de omstandigheden niet kunnen leiden tot verlenging van de geldigheidsduur van de studieresultaten, welk besluit formele rechtskracht heeft. Ten aanzien van het medicatieoverzicht stelt verweester dat de medische situatie van appellante reeds meermalen is meegewogen en dat ook eerdere medische verklaringen medicijnenoverzichten bevatten. Het nieuwe overzicht kan niet gezien worden als een nieuw feit/omstandigheid.

De medische verklaring en het medicatieoverzicht dienen volgens verweester ten aanzien van het vak Grondrechten überhaupt buiten beschouwing te worden gelaten nu deze omstandigheden hebben plaatsgevonden na het vervallen van de studieresultaten van het betreffende vak. Voor het vervallen van studieresultaten is van belang op welke datum het vak is behaald en het cijfer geregistreerd. Appellante heeft het vak op 17 april 2003 aan de OU behaald welke datum leidend is. Dat voor dit vak op 18 september 2003 door de UvA een vrijstelling is verleend doet niets af aan de termijn waarin behaalde cijfers komen te vervallen.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Het College heeft het beroep van appellante in behandeling genomen zonder het beproeven van een minnelijke schikking tussen partijen. In onderhavig geval dateert het bestreden besluit van 2 mei 2023, nader aangevuld op 5 juni 2023 en heeft verweester appellante driemaal benaderd om tot een gesprek tot minnelijke schikking te komen. Ondanks de inspanningen van verweester is het niet mogelijk gebleken binnen de in artikel 7.71 lid 3 WHW gestelde periode een minnelijke schikking te beproeven. Op grond van de pogingen van verweester om tot een gesprek tot minnelijke schikking te komen is het

College van oordeel dat het in dit geval gerechtvaardigd is om het beroep in behandeling te nemen zonder dat een minnelijk schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden.

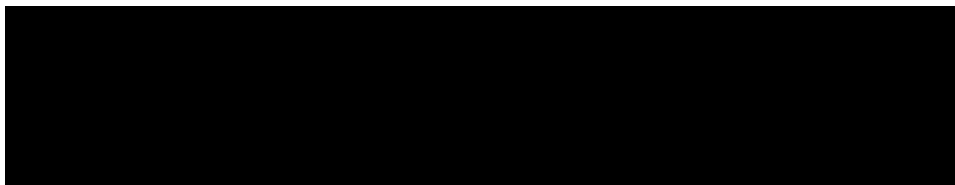
3. Appellante verzoekt verweerster het besluit van 21 september 2022, dat ziet op de verlenging van door haar behaalde studieresultaten, te herzien. Verweerster heeft het verzoek van appellante met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht afgewezen onder verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit van 22 oktober 2022 en de besluiten die aan dit besluit ten grondslag hebben gelegen. Volgens verweerster is er (wederom) sprake van een herhaalde aanvraag en heeft appellante daaraan geen relevante nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag gelegd.
4. Dit betekent dat het College, ten aanzien van het door appellante ingediende beroep, aan de hand van de aangevoerde beroepsgronden toetst of verweerster zich terecht, zorgvuldig voorbereid en deugdelijk gemotiveerd op het standpunt heeft gesteld dat er geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.
5. Het College stelt vast dat uit vaste rechtspraak blijkt dat het bijzondere rechtsmiddel van herziening er niet toe dient om een hernieuwde discussie te voeren, en ook niet om een discussie over het betreffende besluit dat formele rechtskracht verkregen heeft te (her)openen, maar om een besluit dat berust op een naderhand onjuist gebleken feitelijk uitgangspunt te herstellen.
6. Het College stelt vast dat appellant een drietal feiten heeft aangedragen ter onderbouwing van haar verzoek. Ten aanzien van de verklaring van de waarnemend huisarts van 17 september 2021 is het College van oordeel dat deze geen nieuwe informatie geeft danwel dat deze informatie al bekend was ten tijde van het primaire verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de afgelegde tentamens. Met betrekking tot de pleitnota en het hierbij horende verslag van de hoorzitting van het CBE, die appellante heeft ingebracht, concludeert het College dat evident uit het dossier valt af te leiden dat hier sprake is van een kennelijke verschrijving die niet tot een hernieuwd besluit kan leiden. Het staat onomstotelijk vast dat het tentamen op Grondrechten 17 april 2003 is behaald en op 17 april 2013 is vervallen. Het College overweegt verder dat het medicatieoverzicht geen andere informatie geeft dan al eerder bij de besluitvorming betrokken gegevens. Tot slot stelt het College vast dat enige dispensatie van de toelatingseisen voor de bacheloropleiding niet aan de orde is, aangezien appellante daarvoor geen dispensatie nodig heeft.
7. Alles overziend is het College van oordeel dat verweerster terecht stelt dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Het verzoek om herziening moet dan ook worden afgewezen, het beroep tegen dit besluit is daarom ongegrond.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
 - het College van Bestuur en
zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking wordt gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 23 november 2023

mr. M.M. de Roon
secretaris

mr. dr. N.J.A.P.B. Niessen
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de Raad van State afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken